

Cruce și Înviere

In hoc signo vinces

Publicație a Comunității
Bisericii Române
Unite cu Roma
Greco-Catolică,
Flaminia - Euclide - Roma
Nord

Anul X nr. 6 (61)
Noiembrie - Decembrie
2015

Responsabil: Preot
Serafim
Vescan Iulian

„Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui. Și îți voi da cheile Împărăției cerurilor și orice vei lega pe pământ va fi legat și în ceruri și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat și în ceruri”.

În acest semn vei învinge

(Mt. 16, 18-19)

Martirii de la Roma unesc Occidentul cu Orientul (I)

1. Sfintele Perpetua și Felicitas

Au fost martirizate la Cartagina (Africa) împreună cu mulți martori din Italia în anul 203, în timpul prigoanei lui Septimius Severus, fiind aruncate pradă fiarelor, apoi ucise cu pumnalul. S-a păstrat o relatare

bogată a morții lor, în parte de prima mână, redactată de Perpetua însăși, în parte de un scriitor din aceeași perioadă. **Perpetua** era o patriciană, căsătorită de tânără, la Cartagina. În prima viziune pe care a avut-o la

închisoare, Perpetua s-a luptat cu diavolul, înfățișat ei sub chipul unui balaur, pe care l-a învins și a intrat biruitoare în paradis. Acolo a văzut șezând pe un scaun un bărbat înalt, cu părul alb, în haină de păstor, ce i-a dat împărtășanie.

După câteva zile, Perpetua și cei dimpreună cu ea au fost duși în forul din Cartagina, spre a fi judecați de procuratorul Hilarianus. Cu toții au refuzat să renunțe la credința creștină, spre marea indignare și iritare a păgînilor. Tatăl ei, în vârstă, a vizitat-o în închisoare și a vrut să o îndemne la apostazie, amintindu-i de copilul ei, de numai un an. Perpetua nu a cedat nici rugămintilor pline de lacrimi ale tatălui său.

La sfârșitul interogatoriului, procuratorul Hilarianus le-a dat pedeapsa capitală: condamnare la moarte, fiind dați fiarelor sălbatice în ziua de naștere a cezarului, (Geta, fiul împăratului Septimiu Sever), care corespunde datei de șapte martie anul 203. Odată cu Perpetua au fost arestați doi tineri de condiție liberă, dar modestă, Saturnius și Secundulus,

Felicitas, sclava Sfintei Perpetua, și slavul Revocatus, toți catehumeni. Felicitas, sclava Perpetuei, fiind însărcinată, a născut în luna a opta, în condiții foarte grele, o fetiță, pe care a luat-o s-o crească o soră creștină. Astfel, a putut să sufere și ea martiriul împreună cu ceilalți, căci justiția romană interzicea ca o femeie însărcinată să fie executată.

Este sărbătorită pe 16 ianuarie (calendarul romano-catolic)/ 1 februarie (ortodox și greco-catolic)

2. Sfinții Aquila și Priscila

Biserica Catolică și Biserica Ortodoxă îi venerază pe sfinții Aquila și Priscila. Erau doi soți evrei

convertiți la creștinism și membri ai primei generații de creștini. Ei au trăit

în Roma, unde au fost făcători de corturi. Se vorbește despre ei în Faptele Apostolilor. Sunt venerați ca sfinți de către grafiile Bisericii Catolice. Grecește numele lor sunt, Ἀκύλας, Akúlas și Πρίσκιλλα, Priskilla. Priscilla este diminutiv și apare în Faptele Apostolilor; În schimb în Scrisorile Pauline apare întotdeauna forma originală Prișcă. Din acest motiv, unii se identifică cu sfânta Priscila Prișcă, sfântul patron al catacombelor romane, care a murit împreună cu soțul ei prin decapitare.

Au părăsit Roma după expulzarea, decretată de Împăratul Claudiu împotriva evreilor (anul 49 sau 50) și s-au stabilit în Corint (Fapte 18.1-3), unde au oferit ospitalitate apostolului Pavel din Tars în timpul primei sale vizite în oraș; au lucrat împreună, deoarece aceștia au aceeași meserie. Nu se cunoaște data convertirii lor la credința creștină. Au însoțit pe Pavel (Fapte 18.18-19) la Efes, au instruit pe Apollo din Alexandria (Fapte 18.26), au găzduit din nou apostolul timp de trei ani, în timpul celei de-a treia călătorii misionare a lui Pavel, iar în casa lor apostolul s-a întâlnit cu comunitatea creștină (1Corinteni

16:19,1). Au plecat din Efes la Roma, probabil după revolta provocată de argintarul Dimitrie (Fapte 19.24-41). Chiar la Roma, s-a întâlnit o comunitate creștină în casa lor (Romani 16.3-5).

Cu toate acestea, ei au părăsit orașul din nou, probabil pentru persecuția lui Nero, și s-au stabilit din nou la Efes (2 Timotei 4,19). Noul Testament menționează Priscila înainte de Aquila, iar cauza este necunoscută.

Sunt sărbătoriți pe 8 iulie (calendarul romano-catolic)/ 13 februarie (ortodox și greco-catolic)

3. Cosma și Damian

În luna iulie, în ziua întâia, pomenirea Sfinților Mucenici și doctori fără de arginți, **Cosma și Damian**, cei ce s-au săvârșit la Roma.

Dispun de trei tradiții diferite:

1. O tradiție „asiatică”, cu originea în Constantinopol, capitala Imperiului Bizantin;
2. O tradiție „romană”, ea s-a afirmat mai ales în Siria;
3. O tradiție „arabă”, care a devenit larg răspândită în Europa de Vest (Roma).

Toate cele trei tradiții se referă la „frați gemeni și medici”. Dar Damian este în mare măsură

considerat fratele mai mic. Acestea au fost în măsură să facă „vindecări” prodigioase și „minuni”, iar acțiunea lor a fost complet liber de recompensă, de aici porecla „anargiri” (din Anargyroi greacă = nici un ban). Cu acest termen au fost desemnați în Biserica greacă sfinți, care, în conformitate cu scrierile hagiografice, au practicat medicina fără plată. Grație acestei faime, cei doi au devenit sfinți patroni în mod tradițional medicilor și farmaciștilor.

Se pare că cei doi erau de

origine din Arabia, aparținând unei familii bogate. Tatăl, Nicephorus, s-a convertit la creștinism după nașterea lor, dar a murit în timpul unei persecuții din Cilicia; mama, Teodota (sau Teodora), mai mult timp creștină, a avut grijă de educația lor timpurie. După ce au învățat arta medicinei în provincia romană din Siria, au practicat profesia în orașul-port de la Egeea, în Cilicia, în Golful Alexandretta (Turcia de astăzi). Este cunoscută generozitatea lor în serviciile medicale, în conformitate cu preceptul Evangheliei: "*Gratis accepistis, gratis date*" (Mt 10,8). Una dintre minunile lor cele mai faimoase, transmise prin tradiție, a fost de a fi înlocuit piciorul ulcerat al unui pacient cu cel al unui recent decedat etiopian.

În conformitate cu Evanghelia Patimilor, cu toate acestea, într-o ocazie a fost acordată o recompensă pentru sfinți: trei ouă în mâinile fratelui său mai mic Damian, de la un țăran, Paladia, un'emorroissa, vindecat în mod miraculos. Cosma a fost atât de dezamăgit și jenat de acest gest, ca să-și exprime dorința: rămășițele sale după moarte să fie puse departe de cele ale fratelui său.

În timpul persecuției creștinilor de către Dioclețian (284-305) au fost

arestați de prefectul din Cilicia și Lisia. Apoi au suportat un martiriu feroce, astfel de atroce încât pe unele martirologii este scris că au fost martiri de cinci ori. Torturile suferite de Cosma și Damian diferă în funcție de surse. De către unii au fost mai întâi lapidați cu pietre, dar pietrele sau returnat către soldați; după alții, au fost biciuiți cu cruzime, răstigniți; alte surse chiar spun că au fost aruncate în mare de pe o stâncă înaltă, cu un bolovan agățat de gâtul lor, dar legăturile lor s-au desfăcut și frații au reușit să scape, sau le-au legat și pus într-un cuptor aprins, fără a fi ars. Ei au fost apoi decapitați, împreună cu frații lor mai mici (sau ucenici), Antim, Leander și Euprepio, în orașul Cirus, lângă Antiohia.

După martiriul lor, cei care au asistat la spectacolul oribil au vrut să dea înmormântare celor care revărsase atât de mult bine în viață. Încercând, de asemenea, să respecte voința lui Cosma despre îngroparea separată: aceasta a fost împiedicată de o cămilă, potrivit legendei, cămila a luat voce, spunând că Damian a luat recompensa numai pentru că s-a umplut de un spirit de caritate: biata femeie se putea să simți umilită de refuz. Aceștia, prin urmare, au dat îngropare trupurilor lor așezându-le unul peste altul. Cultul

sfinților Cosma și Damian, invocat ca făcători de miracole puternici, a început imediat după moartea lor, potrivit diferitelor obiceiuri locale.

Sunt sărbătoriți pe 26 septembrie (calendarul romano-catolic)/ 1 iulie și 1 noiembrie (ortodox și greco-catolic)

4. Sfanta Lucia

Născută în provincia italiană Campania, și-a dedicat viața lui Dumnezeu de mică, trăind în sărăcie și castitate. Pe când era doar o copilă, Lucia a fost luată prizonieră de Rix Vicarul și dusă într-un loc străin, obligând-o pe fecioară să jertfească la idoli. Însă ea și-a mărturisit cu curaj credința creștină fiind gata să îndure și torturi pentru Hristos. Văzând acestea Rix a rămas profund impresionat de credința Luciei, astfel încât i-a permis ei și servitorilor ei să stea într-o casă singuri ca să se poată ruga în voie. De câte ori trebuia să plece la luptă, Rix venea cu respect la Sf. Lucia și o ruga să se roage pentru el ca să se întoarcă victorios.

După 20 de ani, aflând că

împăratul Dioclețian a început prigoana împotriva creștinilor, Sf. Lucia i-a cerut lui Rix să o lase să meargă înapoi în Italia. Ea își dorea să -L slăvească pe Dumnezeu împreună cu compatrioții săi. La acea vreme, Sf. Lucia reușise să-l convingă pe Rix să

treacă la creștinism, acesta ajungând chiar să-și dorească mucenicia pentru Hristos. Lăsând în urmă proprietățile și familia, a plecat la Roma cu Sf. Lucia. Prefectul roman de pe atunci, Aelius, i-a condamnat la moarte prin tăierea capului

cu sabia. După ei au mai fost decapitați sfinții mucenici Antoninus, Lucian, Isidor, Dion, Diodorus, Cutonis, Arnosus, Capicus și Satyrus, în total 24 de mucenici au suferit împreună cu Sf. Lucia și Rix.

Această sfântă Lucia nu trebuie confundată cu Fecioara Lucia, mucenița din Siracua, prăznuită în **13 decembrie**.

Este sărbătorit pe 13 decembrie (calendarul romano-catolic)/ 6 iulie, 13 decembrie (ortodox și greco-catolic)

5. Sfântul Apolinarie

Sfântul Apostol Petru a zis către ucenicul său, Apolinarie, care venise cu dînsul din Antiohia: „Iată, ai învățat bine a cunoaște pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și te-ai înștiințat de faptele Lui cele dumnezeiești; deci, să primești sfințirea Sfântului Spirit și să te duci în cetatea Ravena, ca să propovăduiești acolo numele lui Isus Hristos, netemându-te de nimic”.

Cezarul a fost înștiințat de către păgîni, că un oarecare om din Antiohia, venind cu vrăji și farmece, a adus în cetatea Ravenei numele lui Isus și mult popor îl ascultă; iar casa lui Rufin a tras-o la credința lui. Cezarul îndată a trimis la Ravena pe un om al său, cu numele Mesalin, ca să ia stăpînirea lui Rufin. Iar pe Apolinarie a poruncit să-l silească la

închinarea păgâneștilor lor zei sau să-l izgonească. Mesalin, a zis: „Nu vei putea să mă biruiești pe mine și să mă faci să urmez Dumnezeului Celui

necunoscut, pe care Cezarul și senatorii nu-L primesc. Deci, vino tu în capitolul cetății și adu tămîie cu mîinile tale, marelui și groaznicului tunător, zeului Joe. De nu vei face aceasta, apoi să știi că te voi munci cu felurite munci

și te voi trimite în izgonire”. Sfântul i-a răspuns: „Deși voi merge la capitoliu, însă nu voi aduce tămîie diavolilor, ci voi aduce jertfă de laudă Domnului meu Isus Hristos”. Atunci slujitorii idolești au strigat: „Apolinarie să fie muncit”. Deci, Mesalin a poruncit să dezlege pe mucenic și să-l bată fără de cruțare, zicîndu-i: „Jertfește zeilor!” Sfîntul, fiind bătut, striga: „Sunt creștin!”. După un ceas, Mesalin, poruncind ca să înceteze muncile, a zis către

răbdătorul de chinuri: „Spune-mi, ticălosule, ce răsplătire aștepti pentru muncile ce le-ai suferit?” Mucenicul a răspuns: „Este scris în cărțile noastre, că cel ce va răbda pînă la sfîrșit, acela se va mântui și de va muri cineva întru Hristos, va fi viu. Aceasta este răsplătirea creștinilor”. Popor mult privea la pătımirea sfântului, credincioși și necredincioși. Credincioșii, văzând răbdarea lui cea bărbătească, preamăreau pe Dumnezeu cerului. Atunci Mesalin a poruncit slujitorilor să muncească pe robul lui Hristos și să toarne apă fiartă peste rănile lui. Apoi a poruncit, să se pregătească o corabie, ca să trimită pe mucenic ferecat cu fiare la Iliric, în exil.

În zilele acelea, a fost pus în Roma ca împărat Cezarul Vespasian, iar cei mai mari ai Ravenei au scris o scrisoare către Cezar, zicînd: „De nu vei pierde pe vrăjitorul Apolinarie, potrivnicul împărăției tale, apoi cinstirea zeilor va pieri și slava Romei se va micșora; pentru că în toate zilele, mult popor, înșelând cu farmecele sale, ocărăște pe zeii cei fără de moarte și risipește capiștile lor; iar dacă acela se va pierde dintre cei vii, atunci slava romanilor va petrece în veci”. Deci, Cezarul Vespasian, socotind aceasta, a scris la Ravena,

astfel: „De va aduce cineva zeilor hulă și necinste, acela să fie silit să le aducă daruri; iar dacă nu voiește, să se gonească din cetate, pentru că nu se cade să dăm o izbândire cuiva pentru zei, deoarece ei singuri pot să izbândească vrăjmașilor lor, dacă se vor mînia”.

Venind la Ravena această scrisoare a cezarului, Demosten patriciul, care atunci de curînd luase dregătoria și rânduiala cetății, a prins pe Apolinarie, arhierul lui Hristos, care acum îmbătrânise cu anii și slăbise cu trupul de multe munci. Poporul necredincios, văzînd aceasta, a zis către patriciu să-l muncească sau să-l trimită departe, undeva la pierzare, ca să piară fără de știre. Demosten a dat pe sfântul unui ostaș ca să-l păzească, pînă ce va sosi vremea să-l muncească. Dar sutașul acela, fiind creștin în ascuns, a luat pe Apolinarie, omul lui Dumnezeu, și nu l-a dus pe el în temniță, ci în casa sa.

După cîteva zile a zis către dînsul: „Părinte, încă nu trebuie să mori, pentru că viața ta ne este de mare trebuință nouă; iată, ieși noaptea la satul unde zac neputincioșii și să stai acolo, pînă când se va potoli mînia poporului”. Așa grăindu-i sutașul la miezul nopții, a lăsat pe sfânt ca să iasă în taină din cetate. Sfântul Apolinarie ieșind din cetate și înștiințându-se despre aceasta, oarecare din slujitorii idolești au

alergat în urma lui și, ajungându-l pe drum, l-au bătut și l-au tăiat cu săbiile, până ce li s-a părut lor că a murit. Și, lăsându-l, s-au dus.

Făcându-se ziuă, ucenicii au plecat și au găsit pe sfânt abia suflând. Deci, luându-l, l-au dus pe el în satul acela între bolnavi, unde a stat viu numai șapte zile. Înaintea sfârșitului lui, s-a adunat la dânsul toată biserica credincioșilor și i-a învățat pe ei cu multe cuvinte să nu se depărteze de sfânta credință a lui Isus Hristos și să se îngrețoseze de urâciunile idolești. El le-a spus cu multe cuvinte proorocești, că au să fie multe prigoniri împotriva Bisericii lui Hristos; apoi le-a spus că după toate acele grele primejdii, are să fie pretutindeni pierderea idolilor și prin toată lumea va răsări dreapta credință. Atunci vor fi împărați creștini și se vor aduce de creștini jertfe Dumnezeului celui viu fără de oprire. După aceea a mai adăugat și aceasta: „Dacă va petrece cineva nemișcat în credința Domnului nostru Isus Hristos, acela nu va muri, ci va fi viu în veci”.

Grăind acestea și multe alte cuvinte, Apolinarie,

arhiereul și mucenicul lui Hristos, a adormit. El a fost plâns de toți credincioșii, care au pus cinstitul lui trup în mormînt de piatră, îngropându-l adânc în pământ de frica păgânilor, ca să nu-l scoată și să-l batjocorească. Apolinarie, arhiereul lui Hristos, a păstorit Biserica lui Hristos 28 de ani, o lună și patru zile și a pătimit în 23 de zile ale lunii iulie, stăpânind peste romani Vespasian; iar peste noi împărățind Domnul nostru Isus Hristos, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh. Amin.

Este sărbătorit pe 8 ianuarie (calendarul romano-catolic)/ 23 iulie (ortodox și greco-catolic)

6. Sf. Iustin

A trăit între anii 100-160. Născut din părinți păgâni, probabil de origine latină. Familia sa locuia la Flavia - Neapolis, vechiul S i c h e m, a z i Nablus. A fost crescut în cultura și tradiția păgână, primind o formație spirituală aleasă. El s-a convertit la creștinism înainte de anul 132 și a fost martirizat la

Roma. După o odisee pe la mai mulți filosofi, Sf. Iustin este îndemnat de un bătrân să citească *Profeții*, ceea ce îi aduce și convertirea la creștinism. Creștinismul este pentru Iustin, „singura filosofie sigură și folositoare”. Iustin merge la Roma, unde dezvoltă o intensă activitate, apologetică, literară și misionară. De aici el trimite împăraților, senatului și poporului roman prima sa *Apologie*, în favoarea oamenilor de toate neamurile, care sunt pe nedrept urâți și persecutați și tot aici trimite și a doua *Apologie*. Tot la Roma se pare că sunt scrise foarte probabil, și celelalte lucrări ale sale, în frunte cu opera „*Dialog cu iudeul Trifon*”. Se crede că cea din urmă este transcrierea discuțiilor pe care Justin le-a avut cu rabinul Trifon, care ar putea fi rabinul Tarphon adesea menționat în Talmud, în încercarea de a reconcilia pozițiile creștină și iudaică.

După convertire, pleacă la Efes, unde are loc dialogul cu iudeul Tryfon și apoi ajunge la Roma, pe timpul cărmuirii împăratului Antonin, unde va deschide prima școală filosofică în care se va preda credința creștină. Aici, în anul 155, a dat mai sus zisului împărat Antonin o apologie, în scris, împotriva rătăcirii idolilor și

dezvinovățitoare pentru credința în Hristos, în care pe una, adică credința creștinilor, o adevărea și o întărea, iar pe cealaltă, adică înșelăciunea idolească, o supunea cu dovediri din Scripturi.

Mai târziu, în anul 161, puțin după urcarea pe tron a împăratului Marcus Aurelius, el a scris o a doua Apologie, adresată de aceasta dată Senatului Roman.

Sf. Iustin a fost probabil martirizat ca urmare a faptului că îl înfruntase și-l învinsese pe filosoful cinic Crescens într-o serie de dezbateri, la Roma. În preajma anului 165, a fost acuzat, posibil de Crescens, de faptul că era adeptul unei religii interzise. Ca urmare, prefectul Rusticus l-a condamnat pe Sf. Justin la moartea prin decapitare, împreună cu șase dintre însoțitorii lui: Hariton, fecioara Harita, Evelopist, Peon, Ierax și Liberian (sau Valerian). Se consideră că „Actele Sf. Iustin Martirul” reproduc parcursul procesului său.

Biserica Romano-Catolică, Biserica Ortodoxă și Biserica Greco-Catolică îl sărbătoresc la 1 iunie.

Va urma....

Pr. Serafim Vescan Iulian

**Parohia Greco – Catolică , Sfinții
Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan
în sărbătoare**

Duminică, **13 decembrie 2015**, Parohia Greco – Catolică Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan, a organizat ca în fiecare an o zi care să introducă atât credincioșii parohiei, cât și invitații în atmosfera Sărbătorii Nașterii Domnului.

În acest an, au fost prezenți distinși oaspeți, amintindu-i aici pe Arhiepiscopul Cyril Vasil, secretar general al Congregației pentru Bisericile Orientale, ambasadorul României pe lângă Sfântul Scaun, Excelența Sa domnul Bogdan Tătaru Cazaban, Mons. Pierpaolo Felicolo,

Directorul biroului pentru Imigranți din Roma și Lazio și alți invitați și apropiați ai parohiei, alături de un mare număr de credincioși.

Evenimentul a început la ora 10:30 cu celebrarea Sfintei Liturghii, prezidate de către Arhiepiscopul Cyril alături de care au concelebrat Pr. Dr. Gabriel Buboș, rector al Colegiului Pontifical Pio Romeno din Roma și Procurator al Preafericirii Sale Lucian

pe lângă Sfântul Scaun, Pr. Ioan Alexandru Pop, membru al Consiliului Pontifical pentru Texte Legislative și Coordonator al comunităților greco-catolice românești din

Italia, Pr. Marcu Valentin, Pr. Alin Bolduț și diaconul Dan Pisuc. A urmat concertul de colinde al Coralei Colegiului Pontifical Pio Romeno, aceeași corală care a asigurat și răspunsurile în cadrul Sfintei Liturghii.

Pr. Ioan Alexandru Pop a multumit la sfârșitul celebrării

Preasfințitului Cyril pentru prezența Sa în mijlocul comunității românești din Roma și din împrejurimi, iar

de colinde și obiceiuri și tradiții de Crăciun. Bineînțeles că nu a lipsit Moș Crăciun care a adus cadouri

părintele paroh Serafim Iulian Vescan a înmănat o icoană a Bunei Vestiri din partea comunității și a mulțumit pentru acceptarea invitației de a vizita parohia și a cunoște realitatea greco – catolică din Roma Nord.

Apoi, bucuria zilei de sărbătoare a continuat, îmbinând tradiționalul și noul într-un spectacol artistic pregătit de credincioșii parohiei și alți invitați. Programul a cuprins manifestări ale Zilei Naționale a României și un program

pentru copii, însă surpriza mare a fost că anul acesta, Moșul, a venit cu daruri pentru toți cei prezenți, aproape 200 de persoane.

Imediat după terminarea programului artistic, oaspeții au fost invitați la o agapă frățească, pentru a petrece un moment de convivialitate.

La sfârșit, părintele Serafim Iulian Vescan a anunțat că pe data de 16 decembrie 2015, va fi prezent în Piața San Pietro pentru a-l colinda, împreună cu un grup de 40 de

persoane, pe urmașul Sfântului Petru, Papa Francisc.

Mesajul colindelor să ne fie tuturor prilej de comuniune și de bucurie

sufletească în alesul timp de har al Postului Crăciunului!

Ioan - Ștefan Dumitraș

Parohia Sfinții Trei Ierarhi - Roma Nord în pelerinaj la Madonna di Loreto

Duminică **22 noiembrie** 2015 un grup de 57 de credincioși din cadrul parohiei "Sfinții Trei Ierarhi: Vasile, Grigore și Ioan, Roma-Nord", au mers în pelerinaj la Sanctuarul "Madonna di Loreto", să se roage și să viziteze casa Sfintei Fecioare

Maria, unde a trăit împreună cu Isus, în Nazaret.

Loreto este unul dintre cele mai importante sanctuare din Italia și din lume, care face legătura între Orient și Occident, între Țara Sfântă și Italia. Sanctuarul situat pe o colină, nu departe de malul Mării Adriatice, la aproximativ 30 km de Ancona, găzduiește căsuța Maicii Domnului de la Nazaret, casa în care Maria a trăit și a primit vestea divină prin

16 Cruce și Înviere Noiembrie—Decembrie 2015

mijlocirea arhanghelului Gabriel. E vorba de trei pereti ai unei încăperi care au fost transportați în secolul al XIII-lea la Loreto „printr-un mister angelic”, mai întâi în Iliria și apoi în

la ora 8:00 dimineața din Flaminio-Roma Nord, s-au rugat pe autocar împreună rugăciunile de dimineață, sfântul rozar, alte rugăciuni și cântări religioase adresate Domnului nostru

ținutul Recanati (lângă Loreto) ca apoi să fie stabilită pe colina cu lauri (de aici numele "lauretum", iar mai apoi Loreto). În urma cercetărilor făcute și a mărturiei documentelor timpului, se poate afirma că "pietrele casei sfinte", au fost salvate de cruciați. Autorii salvatori au fost, se pare, membri ai familiei de origine bizantină Angeli (sau De Angelis).

Sub îndrumarea preotului paroh Serafin Vescan Iulian, grupul a pornit

Isus și Preasfintei Fecioare Maria.

Ajunși la Loreto, grupul de pelerini a participat la Sfânta Liturghie în Bazilica din Sanctuarul de la Loreto (în bazilica inferioară a Crucifixului, la ora 12,20), apoi au putut să se roage și să viziteze Bazilica, presepio și alte locuri frumoase care se află în acest loc sfânt.

Masa de prânz am servit-o într-o

locație unde lucra o româncă din Republica Moldova, care ne-a primit cu mărinimie, întrucât afară era frig și ploaie.

După masa de prânz pelerinii au avut posibilitatea să-și cumpere diverse obiecte de suvenir, amintiri de neuitat.

La întoarcere, pe autocar, am mulțumit lui Dumnezeu cu diferite rugăciuni, cântări și colinzi, pelerinii și-au mărturisit unii altora impresiile și propunerile pentru realizarea altor pelerinaje.

Atotputernicul și Bunul Dumnezeu pentru rugăciunile și prin mijlocirea Preacuratei Fecioare Maria, să trimită din ceruri binecuvântarea Sa atât peste membrii Asociației „Centro Romeno Culturale e di Spiritualità Bizantina” cât și peste toți credincioșii parohiei. Doamne ajută!

Pr. Serafim Iulian Vescan

Cinstește-L pe Domnul mai mult decât averile tale, mai mult decât primiția tuturor veniturilor tale! Atunci hambarele tale vor fi pline peste măsură și teascurile vor da pe dinafară mustul.

(Pilde 3, 9-10)

Ce se întâmplă cu îngerul nostru păzitor după moarte?

Referindu-se la sfinții îngeri, Catehismul Bisericii Catolice învață că „din copilărie până în ceasul morții, viața omului este înconjurată de ocrotirea și de mijlocirea lor. Fiecare credincios are alături un înger ca apărător și păstor care să-l îndrume la viață. Încă de pe pământ, viața creștină participă, în credință, la comunitatea preafericită a îngerilor și a oamenilor, uniți în Dumnezeu” (CBC 336). Astfel, omul se bucură de protecția și apărarea ingerului păzitor, inclusiv în momentul decesului. Nu numai că îngerii însoțesc această viață, dar acțiunea lor continuă și în viața viitoare.

Pentru a înțelege cum sunt uniți îngerii oamenilor în momentul decesului, trebuie să știm că îngerii au fost „trimiși tuturor celor care vor moșteni mântuirea” (cf. Evrei 1,14). Și Sfântul Vasile cel Mare ne învață că „nimeni nu poate nega faptul că fiecare credincios are alături de el un înger ca protector și păstor pentru a-l conduce la viață” (cf. Cat. 336). Mântuirea omului este misiunea principală a îngerilor și pentru a o îndeplini ei vin în ajutorul sufletelor atunci când sunt înaintea lui

Dumnezeu. Părinții Bisericii amintesc această misiune specială, spunând că îngerii păzitori ajută sufletul la moarte și-l protejază de atacul final al demonilor.

Sfântul Aloysius Gonzaga (1568-1591) ne învață că, atunci când sufletul părăsește corpul, este însoțit și mângâiat de ingerul lui pazitor pentru a sta cu încredere în fața Judecării lui Dumnezeu. Îngerul, după acest sfânt, expune meritele lui Hristos astfel ca sufletul să fie inspirat în ceasul judecării. După sentința Judecătorului Divin, în cazul în care sufletul este trimis în Purgatoriu, acesta primește vizita frecventă a îngerului păzitor care-l consolează și-l mângâie, aducându-i rugăciunile care se fac pentru el și-l asigură de eliberarea sa. Se înțelege astfel că ajutorul și misiunea îngerilor pazitori nu se termină odată cu moartea protejaților lor. Această misiune continuă până când sufletul este unit cu Dumnezeu.

Trebuie știut că după moarte ne așteaptă judecata particulară, când sufletul înaintea lui Dumnezeu poate alege să fie deschis iubirii și iertării Lui sau să le respingă pentru totdeauna, refuzând astfel comuniunea perfectă și definitivă cu El (cf. Sfântului Ioan Paul al II-lea, Audiența

Generală din 4 august 1999). Dacă sufletul decide de a intra în comuniune cu Dumnezeu, acesta se unește cu îngerul Său să laude pe Dumnezeu pentru totdeauna. Dar sufletul poate fi, de asemenea, „în stare deschisă lui Dumnezeu, dar imperfect, calea către plenitudine necesitând o purificare, pe care credința Bisericii o prezintă prin învățătura despre purgatoriu” (Sfântul Ioan Paul al II-lea, Audiența Generală din 4 august 1999).

Fiind sfânt și curat, îngerul nu este implicat în purificarea protejatului său, dar el mijlocește înaintea tronului lui Dumnezeu și caută ajutor de la oamenii de pe pământ ca aceștia să se roage pentru protejatul său în scopul scoaterii sale din purgatoriu. Sufletele care aleg să respingă definitiv iubirea și iertarea lui Dumnezeu, pierzând cu siguranță comuniunea perfectă și finală cu El (Cf. Sfântului Ioan Paul al II-lea, Audiența generală din 21 iulie 1999), renunță și resping prietenia îngerului lor păzitor. În acest caz teribil, îngerul laudă justiția divină și sfințenia. În toate cele trei scenarii (Rai, Purgatoriul sau Iad), îngerul se va prezenta întotdeauna la judecata lui Dumnezeu, fiind în unire perfectă cu El.

Sursa: www.e-communicio.ro

Padre Pio și sufletele din Purgatoriu

Într-o seară, Padre Pio se odihnea într-o cameră, la parterul mănăstirii, cu vedere spre pădure. Era singur și de puțin timp se așezase pe pat, când, dintr-o dată îi apare un om îmbrăcat într-o capă neagră. Padre Pio, surprins, ridicându-se, l-a întrebat cine e și ce vrea. Necunoscutul îi spuse că este un suflet din Purgator. „Sunt Pietro de Mauro. Am murit într-un incendiu, la 18 septembrie 1908, în această mănăstire, după exproprierea bunurilor mănăstirești, la un ospiciu pentru bătrâni. Am murit în flăcări, în salteaua mea, fiind surprins în somn, chiar în această cameră. Vin din Purgator: Domnul a acceptat ca să vin să vă rog ca Liturghia de mâine să o faceți pentru mine. Mulțumită acestei Liturghii voi putea intra în Paradis”. Padre Pio l-a asigurat că va face pentru el Sfânta Liturghie... și spuse: „Am vrut să-l însoțesc până la poarta mănăstirii. Mi-am dat seama că vorbisem cu un mort numai atunci când ieșiți în curtea mănăstirii, omul care îmi era alături, dispăru dintr-o dată”. Am reintrat în mănăstire puțin speriat. Părintelui Paolino de Casacalendo, Superiorul mănăstirii, căruia nu-i era străină agitația mea, i-am cerut permisiunea să celebrez Sfânta Liturghie în folosul aceluși suflet, apoi, desigur, i-am explicat despre ce e vorba”.

Câteva zile după aceea, Părintele Paolino, curios, a vrut să verifice. Ducându-se la registrul de stare civilă

al orașelului San Giovanni Rotondo, a cerut și a obținut permisiunea de a consulta registrul celor decedați în anul 1908. Povestirea lui Padre Pio se adeveri. În registrul celor decedați în luna septembrie, părintele Paolino a găsit numele, prenumele și cauza morții: „În ziua de 18 septembrie 1908, în incendiul de la azil a pierit Pietro de Mauro zis Nicola”.

Doamnei Cleonice Morcaldi din San Giovanni Rotondo, fiică spirituală foarte dragă Părintelui, la o lună de la moartea mamei, Padre Pio îi spuse la sfârșitul spovedaniei: „În această dimineață mama ta a ajuns în Paradis, am văzut-o în timp ce celebrăm Sfânta Liturghie”.

Acest episod este povestit de Padre Pio părintelui Anastasio. „Într-o seară, în timp ce eram în biserică și mă rugam, am simțit foșnetul unei haine și văd un tânăr frate în altar care schimba lumânările și care aranja florile în altar”. Convinș că în altar este fratele Leone și apoi că era ora cinei, îi spun: „Frate Leone, du-te la cină, nu e momentul să pregătești altarul”. Dar o voce, care nu era aceea a fratelui Leone, îmi răspunde: „Nu sunt fratele Leone”, „dar atunci cine ești?”, întreb eu. „Sunt un confrate care făcea noviciatul. Mi s-a poruncit să mențin curat și ordonat altarul pe durata anului de probă. Din păcate, de mai multe ori l-am nesecotit pe Isus din Sfântul Sacrament, trecând prin fața altarului fără a-L saluta pe Cel Preasfânt din tabernacol. Din cauza acestei lipse de respect, sunt încă în

Purgatoriu. Domnul, în marea sa bunătate, m-a trimis la dumneavoastră pentru ca să stabiliți până când voi mai sta în flăcările Purgatorului. Mă încredințez..."- „Eu crezând că sunt generos cu acel suflet suferind, am spus : «vei sta până mâine la Liturgia tuturor călugărilor din mănăstire ». Acel suflet strigă: «Ce crud sunteți! Apoi scoase un țipăt și dispăru». Acel strigăt de durere îmi produse o părere de rău pe care am simțit-o și o voi simții toată viața. Eu care prin voința divină aș fi putut să trimit acel suflet în Paradis, l-am condamnat să mai rămână încă o noapte în flăcările Purgatorului”.

Sursa: www.padrepio.catholicwebservices.com

Ce este un jubileu? La fiecare 25 de ani, dar cu excepții

La Jubileele ordinare, începute în 1300, se adaugă cele extraordinare ca acela voit de Papa Bergoglio

Ce este un jubileu?

În vechime pentru evrei era un an declarat sfânt care cădea la fiecare 50 de ani, în care trebuia restituită egalitatea tuturor fiilor lui Israel, oferind noi posibilități familiilor care au pierdut proprietățile lor și libertatea personală. Acum se numește Jubileu universal. Biserica i-a dat o semnificație mai spirituală. Acum constă într-o iertare generală, o indulgență deschisă tuturor.

Care sunt originile sale?

Se leagă de Vechiul Testament, așa cum explică situl Sfântului Scaun:

"Legea lui Moise a fixat pentru poporul ebraic un an special: «Să consacrați anul al cincizecilea și să vestiți libertatea în țară pentru toți locuitorii ei: să fie pentru voi an jubiliar; fiecare din voi să-și primească înapoi proprietatea și fiecare să se întoarcă în familia lui. Anul al cincizecilea să fie pentru voi an jubiliar: să nu semănați, să nu secerați ceea ce crește de la sine și să nu culegeți via netăiată. Este jubileu: să fie sfânt pentru voi. Să mâncați din roadele câmpului. În acest an jubiliar, fiecare să se întoarcă la proprietatea lui» (Cartea Leviticului)". Celebrarea Jubileului prevedea, printre altele, "restituirea pământurilor la vechii proprietari, iertarea datoriilor, eliberarea sclavilor și chiar odihnirea pământului".

Ce înseamnă cuvântul "jubileu"?
Derivă din ebraică, „*jobel*”, care înseamnă „țap”, cu referință la cornul de berbec utilizat în ceremoniile sacre în timpul jubileelor antice.

Cum începe?

Cu deschiderea Porții Sfinte. Este vorba despre o poartă care este deschisă numai în timpul Anului Sfânt, în timp ce în ceilalți ani rămâne zidită. Ritul exprimă simbolic conceptul că, în timpul Jubileului, este oferit credincioșilor un „parcurs extraordinar” spre mântuire.

Care este Jubileul catolic cel mai vechi?

A fost promulgat de papa Bonifaciu al VIII-lea în 1300.

Există un singur tip de Jubileu?

Nu. Poate să fie: ordinar, legat de date prestabilite (înainte la fiecare 50 de ani, acum la fiecare 25 de ani); extraordinar; particular, adică limitat la locuitorii unui oraș, provincii sau localități determinate.

Când are loc cel extraordinar?

Este convocat pentru vreun eveniment sau motiv de importanță specială, sau când vreo necesitate este percepută mai puternică și urgentă. Durata este diferită, de la puține zile la un an.

Care au fost ultimele jubilee extraordinare?

Ultimul s-a deschis la 25 martie 1983: l-a promulgat Ioan Paul al II-lea pentru a celebra cei 1950 de ani de la moartea și învierea lui Isus. Penultimul a fost cel al lui Pius al XI-lea la 6 ianuarie 1933 pentru același motiv.

Sursa: www.ercis.ro

Riassunto per gli amici italiani

I martiri di Roma uniscono l'Occidente con l'Oriente. *Le sante Perpetua e Felicitas*, dice padre Serafino Vescan nel suo articolo, sono state martirizzate a Cartagine perché non hanno voluto rinunciare alla fede. *I santi Aquila e Priscilla* sono due sposi ebrei convertiti al cristianesimo. Sono menzionati negli Atti degli Apostoli perché hanno ospitato san Pietro apostolo. *San Cosma e Damiano* chiamati dottori senza denaro, perché non prendevano soldi dai malati. Sono due fratelli

gemelli che sono stati martirizzati nel tempo della persecuzione di Diocleziano. *Santa Lucia* nata in provincia italiana Campania. Fu presa prigioniera e ha riuscito convertire al cristianesimo il funzionario imperiale Rix insieme con quale è stata ucisa. *Sant'Appolinario* è stato discepolo di san Paolo apostolo. Ha predicato Cristo a Ravenna ed è stato ferito con spada. Dopo 7 giorni se ne è andato alla casa del Padre non prima di testimoniare e di annunciare che verrà un tempo quando gli imperatori saranno cristiani. *San Giustino* proveniva da una famiglia pagana. Si è convertito al cristianesimo verso l'anno 132 ed è stato martirizzato a Roma.

Festa nella Parrocchia I Santi Tre Gerarchi. Domenica, il 13 Dicembre 2015, scrive Ioan Dumitras, la nostra parrocchia ha organizzato un giorno di preparazione alle feste natalizie. Quest'anno fra gli ospiti di onore è stato arcivescovo Cyril Vasil, segretario della Congregazione per le Chiese Orientali, l'ambasciatore Bogdan Tataru Cazaban, mons. Pierpaolo Felicolo e altri ospiti. Insieme con mons. Vasil hanno concelebrato padre Gabriel Buboï, rettore del Collegio *Pio Romeno*, padre Ioan Alexandru Pop, coordinatore nazionale delle comunità greco-catoliche, padre Serafino Vescan, Valentin Marcu e Alin Boldut. La Divina Liturgia è stata animata dal Coro del *Pio Romeno*, che dopo la celebrazione ha offerto un

22 Cruce și Înviere Noiembrie—Decembrie 2015

concerto di canzoni natalizi. Dopo questo momento i nostri parrocchiani hanno offerto un programma artistico. Tutto si è concluso col pranzo.

Pellegrinaggio a Loreto. Domenica, il 22 novembre 2015, dice padre Serafino Vescan nel suo articolo, un gruppo di fedeli della nostra sono stati

in pellegrinaggio alla Madonna di Loreto, dove si trova la casa della Vergine di Nazareth. A Loreto i fedeli hanno partecipato alla Santa e Divina Liturgia e hanno visitato la Casa della Santa Vergine che si trova dentro il Santuario. Questa casa fu portata sul territorio italiano dai cavalieri crociati.

Cuprins

Martirii de la Roma uncesc Occidentul cu Orientul	2
Parohia „Sfinții Trei ierarhi” în sărbătoare	11
Pelerinaj la Loreto	15
Ce se întâmplă cu îngerul nostru păzitor după moarte?	17
Padre Pio și sufletele din Purgator.....	19
Ce este un jubileu	20
Riassunto per gli amici italiani	21

Sommario

I martiri di Roma uniscono l'Occidente con l'Oriente	2
Festa nella Parrocchia „I Santi Tre Gerarchi”	11
Pellegrinaggio a Loreto	15
Cosa succede con il nostro angelo custode dopo la morte?	17
Padre Pio e le anime del Purgatorio.....	19
Che cos'è un jubileo	20
Riassunto per gli amici italiani	21

REDAȚIA REDAZIONE REDACȚIA REDAZIONE REDACȚIA REDAZIONE

Director al revistei și redactor

pr. Serafim Vescan Iulian

Fotografii

Rocco Mario Polla

Colaboratori

pr. Serafim Vescan Iulian;
Ioan—Ștefan Dumitraș

Tehnoredactor

Ionuț Ursuleac

CONTACT CONTACT CONTACT CONTACT CONTACT CONTACT

Preot Serafim Vescan Iulian

Parohie: Chiesa di san Valentino

Via Germania, nr. 13; 00196
Roma (RM)

Casa Canonică: Via Germania, nr. 13;
00196 Roma (RM)

Tel: 3245586937

E-mail:

padreserafino2001@yahoo.it

Programul Parohiei Flaminia—Roma Nord

Duminica celebrările se fac la Institutul Surorilor din Via Flaminia 353; 00176 Roma:

- √ 9:00 - 10:00 - Utrenie sau Acatist
- √ 10:00 - 12:00 - Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- √ 12:00 - 13:00 - Parastase și alte rugăciuni
- √ Spovedanii - în timpul Utreniei și după Sfânta Liturghie
- √ Sfântul Maslu - în prima duminică din fiecare lună, la orele 12

În timpul săptămânii, în fiecare zi, se celebrează în Parohia San Valentino al Villaggio Olimpico - via Germania, nr. 13:

- √ 8:30 - 9:30 - Spovedanii
- √ 9:30 - 10:20 - Sfânta Liturghie
- √ Joi, 16:00 - 17:00 - slujba Paraclisului

Alte activități parohiale:

- Conferințe pe teme de actualitate spre folosul credincioșilor
- Cateheză cu tinerii și pregătire pentru Sfânta Împărtășanie solemnă
- Cateheză pentru Sacramentul Botezului și a Căsătoriei
- Pelerinaje religioase pe meleagurile Italiei

Știri din viața parohiei găsiți pe adresa:

www.bru-italia.eu — Roma Nord

